

Z HISTORII RÓŻAŃCA

Dnia 17 września 1569 roku papież św. Pius V ogłosił konstytucję apostołską „Consueverunt Romani Pontifices”, zatwierdzając różaniec jako modlitwę chrześcijan i zachęcając członków Kościoła do jej odmawiania. Papieskie wezwanie do odmawiania różańca nabrało nowej intensywności już dwa lata później, w 1571 roku, gdy nad Europą zawisło niebezpieczeństwo najazdu islamskiego. Wtedy ratunkiem była modlitwa, o czym szerzej pisze W. Łaszewski w książce, „Wszystko o różańcu, który wszystko może”, s. 227-235).

Zagrożenie

Europa była wówczas skłócona, a jedność wiary była zachwiana przez reformację. Wybrana przez Turków strategia walki zdawała się gwarantować szybkie i pewne zwycięstwo. Uderzenie miało nastąpić od strony morza. Po zajęciu portów wojska Selima II, «Pana całej ziemi», miały ruszyć na Rzym. Sułtan ogłosił, że z Bazyliki Piotrowej uczyni stajnię dla swych koni... Wyprawę przygotowywał doskonale, przemyślał każdy szczegół, armię miał niezwyciężoną. Nic nie mogło go powstrzymać. Tylko cud.

Ówczesny papież św. Pius V był chyba jedynym człowiekiem, który zdawał sobie w pełni sprawę z nadciągającego niebezpieczeństwa... Ustanowił Świętą Ligę. Uczynił to w dzień wspomnienia św. Dominika, który trzy wieki wcześniej dokonał za pomocą różańca rzeczy niemożliwej – nawrócił zapiekłych w herezji albigensów. Papież powierzył chrześcijańskie wojska opiece Najświętszej Maryi Panny. Wreszcie wezwał wszystkich wiernych do modlitwy różańcowej. Wierzył, że różaniec wyjedna u Boga kolejny cud. Jednym z niewielu krajów, które odpowiedziały na to błaganie Piusa V, była Polska.

Bitwa

W październiku 1571 roku pod Lepanto rozegrała się bitwa morska, która miała zdecydować o losach ówczesnego świata. Wbrew wszelkim

ludzkiem przesłankom zakończyła się zwycięstwem nielicznych wojsk chrześcijańskich. Wenecjanie po bitwie wzniesli w swym mieście kaplicę Matki Bożej Różańcowej, a na jej ścianach wypisali słowa, które przeszły do legendy: «Nie odwaga, nie broń, nie dowódcy, ale Maria Różańcowa uczyniła nas zwycięzcami».

Kronikarze odnotowali, że tamtego dnia 7 października 1571 roku, papież Pius V siedział w małej bibliotece na Watykanie i podszedł do okna. Po chwili odwrócił się z promiennym uśmiechem, by ogłosić odniesione w tym dniu wielkie zwycięstwo, które ujrzał w niebieskim widzeniu. Podał wynik bitwy dwa tygodnie wcześniej, zanim oficjalny kurier dotarł z tą wieścią do Rzymu. W wizji, którą papież ujrzał, obie floty zwarty się w walce, a Maryja rozpostarła swój opiekuńczy płaszcz nad chrześcijańskim wojskiem.

Wspomnienie Matki Bożej Różańcowej

Święty Pius V świadom, komu zawdzięcza cudowne ocalenie Europy, uczynił dzień 7 października świętem Matki Bożej Różańcowej, zwanym później świętem Matki Bożej Zwycięskiej. Nic dziwnego, że papież cudu pod Lepanto, ten sam, który nazwał różaniec «honorową odznaką chrześcijańskiej pobożności», «najwdzięczniejszą modlitwą wśród modlitw», «legitymacją naszej wiary» i «kompedium kultu Najświętszej Maryi Panny» zasłużył sobie na tytuł pierwszego «papieża różańcowego».

SETNA ROCZNICA CUDU NAD WISŁĄ

O cudownej interwencji Matki Bożej, która swoim płaszczem ochrania ludzi, wspominają również świadkowie cudu nad Wisłą, jaki miał miejsce w sierpniu 1920 roku. Przypomina o tym Stanisław Krajski w swoim artykule: „Cud nad Wisłą – przebieg wydarzeń nadprzyrodzonych”, którego fragmenty są poniżej zacytowane.

„«Bolszewicy jeńcy więzi do niewoli opowiadali – jak czytamy w książce ‘Matka Boża Łaskawa a cud nad Wisłą’ – że podczas nocnego ataku na Wólkę nagle zjawiła się przed nimi, unosząc się wysoko nad ziemią ‘Matier Bożja’. Mówili, że niespodziewanie ujrzeli na ciemnym niebie ogromną, potężną i pełną mocy kobiecą postać, od której biło światło. Nie był to ani duch ani zjawa! Bolszewicy wyraźnie widzieli Świętą Postać

jako żywą osobę! Wokół Jej głowy jaśniała świetlista aureola, w jednej dłoni coś trzymała jakby tarczę, od której odbijały się wystrzeliwane w kierunku Polaków pociski, po czym powracały, by eksplodować na pozycjach atakującej armii! Wyraźnie widzieli, jak poły jej szerokiego, granatowego płaszcza unosiły się i falowały na wietrze, zasłaniając Warszawę. Grozę zjawiska potęgowała asysta Niebiańskiej Osoby».

Dowiadujemy się też, że «niebiańska Osoba jakby wychylała się to w jedną to w drugą stronę i odrzuca czy też odbija lecące w Jej stronę – czyli w kierunku Polaków – pociski! Oslupiali ze zgrozy bolszewicy obserwowali, jak odrzucane przez Niewiastę kartacze eksplodują tam, gdzie znajdowały się ich obwody!».

Autorzy książki zapisałi świadectwo ks. Wiesława Wiśniewskiego, który przekazał im wspomnienie swojego pradziadka, Bolesława, mieszkańca parafii Zambrów: «Okolo 20 sierpnia wycofujący się w rozsypce bolszewicy mówili, że do Warszawy szło im się dobrze, jednak miasta nie zdobyli, ponieważ zobaczyli [uwidzieli] nad stolicą Matkę Bożą i nie mogli z nią walczyć». Polacy nie widzieli Matki Bożej. Ze zdziwieniem obserwowali tylko paniczną ucieczkę bolszewików».

DZIEŃ SKUPIENIA DEKANALNYCH ZELATORÓW ŻYWEGO RÓŻAŃCA

W sobotę, 27 czerwca, w kościele św. Stanisława Kostki w Krakowie na Dębnikach, przy grobie Sługi Bożego Jana Tyranowskiego, odbyło się drugie spotkanie dekanalnych zelatorów Żywego Różańca. Uczestniczyli w nim, oprócz moderatora diecezjalnego i członków Rady ŻR: jeden kapłan dekanalny duszpasterz dorosłych oraz zelatorzy dekanalni lub ich zastępcy z 10 dekanatów (Kr - Centrum; Kr – Salwator; Kr - Bronowice; Kr - Mogiła; Kr – Bieńczyce; Czernichów; Pcim; Skawina; Sucha Beskidzka; Wieliczka-Zachód). Razem 17 osób.

Przebieg dnia skupienia

Na początku przywitał nas ks. Proboszcz parafii św. Stanisława Kostki przypominając w jakim miejscu jesteśmy, a szczególnie z jakimi postaciami się spotykamy. Wspomniał św. Jana Pawła II, sługę Bożego Jana Tyranowskiego, a także męczenników salezjańskich. Po przywitaniu była modlitwa przy gronie Jana Tyranowskiego i za jego wstawiennictwem, a także dziesiątek różańca i litania do św. Jana Pawła II. Była też chwila adoracji

Najświętszego Sakramentu – w tamtejszym kościele od kilku miesięcy trwa całodzienna adoracja.

Eucharystię przeżywaliśmy w kaplicy Matki Bożej Wspomożycielki Wiernych. Ogarnialiśmy modlitwą wszystkich zelatorów i członków Żywego Różańca, a także Ojca Świętego i naszą Ojczyznę.

Po Mszy Świętej miało miejsce spotkanie przy stole i dłuższa rozmowa na tematy związane z życiem wspólnot Żywego Różańca.

- Uczestnicy spotkania przedstawili się i podzielili swoimi przeżyciami jako dekanalni zelatorzy ŻR. Podjęliśmy też wspólną refleksję na zadaniach tych zelatorów w dekanacie, a także w diecezji.

- Diecezjalny moderator przedstawił krótkie sprawozdanie z wydarzeń, jakie miały miejsce od czerwca ubiegłego roku, a szczególnie z dni skupienia, pielgrzymek i innych spotkań, które miały wymiar dekanalny lub diecezjalny. Jest nadzieja, że dekanalne dni skupienia zelatorów, które nie mogły się odbyć na wiosnę, odbędą się w jesieni. Przygotowana zostanie propozycja konferencji poświęconej Założycielce Żywego Różańca ze względu na zbliżającą się jej beatyfikację.

- W rozmowie nad treścią „Zelatora”, który jest posyłany do każdej parafii, pojawiła się nadzieja na podzielenie się na łamach tego miesięcznika doświadczeniami parafialnymi i dekanalnymi.

- Poruszaliśmy również temat diecezjalnej pielgrzymki ŻR do Łagiewnik w sobotę 26 września. Już dziś zapraszamy członków naszej modlitewnej wspólnoty do udziału w tej pielgrzymce. Mamy wiele intencji, które chcemy przedstawiać Bogu przez wstawiennictwo Maryi i naszych świętych patronów.

Posługa zelatorów dekanalnych

Poprzez kolejne spotkania dekanalni zelatorzy coraz lepiej się poznają, a ich współpraca z moderatorem diecezjalnym i diecezjalną Radą Żywego Różańca, staje się coraz bardziej owocna. Bardzo proszę kapłanów pełniących w dekanacie posługę duszpasterza dorosłych, aby wybrali w swoich dekanatach zelatora, który będzie dla nich pomocą w trosce o rozwój modlitwy różańcowej i będzie mógł również uczestniczyć w spotkaniach diecezjalnych. Będą się one odbywać w ostatnią sobotę czerwca.

Adres do korespondencji: „Żywy Różaniec”, Kuria Metropolitalna, ul. Franciszkańska 3, 31-004 Kraków. Strona internetowa: www.zr.diecezja.pl Redaktor: Ks. Stanisław Szczepanec.